

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 6



ZPRAVODAJ IX. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO
A HUDEBNÍHO DIVADLA

KVĚTEN 2000

JAK JSME NA TOM S AMATÉRSKÝM DIVADLEM?



Nemohu se zbavit dojmu, že občas existují o úrovni amatérského divadla v současné době jisté iluze. Či spíše: domníváme se, že nadále trvá zlaté období 80tých let, kdy amatérské divadlo produkovalo inscenace vysoké kvality, z nichž některé - a nebylo jich málo - zasahovaly výrazně i do vývoje celého českého divadla, t.j. i do vývoje divadla profesionálního.

Nerad bych tento problém zjednodušoval. Není však v tuto chvíli čas na to, abych probíral všechny souvislosti a důvody, které podle mého názoru způsobují, že současné české amatérské divadlo už nemá a hned tak brzo nebude mít šanci na to, aby dosáhlo této úrovně.

O jednom důvodu se ovšem přece jenom zmíním. Zůstává nepochybně zásadním faktem to, že jisté impulsy vývojové přejalo divadlo profesionální a že amatérské divadlo jenom ve zcela výjimečných případech může působit jako objevitel neznámých a přitom vysoce kvalitních pevnin.

Letošní Divadelní Třebíč o tom přesvědčila. Její program obsahoval jediné představení, kde se dá mluvit o tom, že to byla inscenace ve všech složkách vyvážená, kvalitní a přitom přinášející zajímavé podněty. Byla to inscenace Divadla AHA z Lysé nad Labem Náhlé neštěstí. Všechny ostatní inscenace pak měly větší nebo menší problémy. Bylo by nespravedlivé nepřiznat, že se objevily různé zajímavé tendence i představení, která byla provokativní a vyvolávala velmi rozporná přijetí. Připomínám v této souvislosti názory na inscenaci Ořechovského divadla Tylova Strakonického dudáka a zejména Divadelní společnosti D 111 České Budějovice, jejíž Naši furianti vzbudili hlasy velmi sympatizující a velmi příznivé stejně jako hlasy velmi odmítavé. Asi to už jinak nebude. Diferenciace amatérského divadla je a bude velmi bohatá a budou do něho vstupovat četné tendence, které budou porušovat dosavadní konvence a zvyklosti. Což je jenom ku prospěchu možnosti amatérského divadla z různých stran obsáhnout skutečnost.

Ale na druhé straně musíme mít stále na paměti připouštět, že naše otazníky nad řadou inscenací nebudou pramenit jenom z toho, zda přijímáme nebo odmítáme styl i názor té nebo které inscenace. Budou - jsem o tom hluboce přesvědčen - skutečně především vyrůstat z toho, že složitými a nelehkými cestami se bude amatérské divadlo vyrovnávat s nejrůznějšími podněty a jenom ve výjimečných případech tyto podněty zpracuje po svém a na vysoké kvalitní úrovni. Divadelní Třebíč 2000 měla několik takových inscenací, které o to po svém usilovaly. Pokojíček divadla LUNA Stochov stejně jako Váš nás nezajímá DS Rohlík Ideální šipkař Teplice

při vši rozdílnosti usilovaly v autorským způsobem o zachycení některých stránek současné skutečnosti. Do tohoto proudu se svým způsobem zařadila inscenace Senior klubu Divadla Jesličky z Hradce Králové s Podzimním koncertem. Tato inscenace dokázala ovšem ještě známou starou pravdu, že rozhodující kvalita divadla se nakonec vždycky rodí z podoby herecké práce. Je to velice zajímavé, ale faktem zůstává, že ty inscenace, které jako Pygmalion Divadelního souboru Právě začínáme z Prahy Horních Počernic nebo Plynové lampy Divadelního studia E.F. Buriana z Tanvaldu vsadily na skutečně tradiční hodnoty včetně herectví měli vlastně největší problémy a největší potíže.

Což svědčí o tom, že amatérské divadlo při všech svých problémech, má zároveň jednu hodnotu, která mu zřejmě zůstane zachována:

Jde o převahu autorského přístupu, který se nespokojuje s pouhou interpretací textu, ale snaží se tento text v rámci osobnostních postojů někam více či méně posouvat. Tak to například předvedlo Ořechovské divadlo v inscenaci Strakonického dudáka. Není to samozřejmě u tohoto souboru nic nového, ale je třeba si stále uvědomovat, že jeho osobitá poetika přistupuje k jakékoliv předloze jako k materiálu, jenž musí být nově a jinak zpracován. A i když budou mít amatérské inscenace nejrůznější problémy a budeme se přitom, jak jsou tyto problémy veliké i o to, proč vznikly, pak tato kvalita bude zřejmě tím motorem, který amatérské divadlo stále pozene kupředu.

Jan Císar

A JE TU KONEC

V posledních hodinách každé z devíti Divadelních Třebíčů najednou zjistím, že to, nač jsem se celý rok těšil náhle prolétlo jak víchr. Ale tak to v životě asi chodí. Tato - tedy devátá Divadelní Třebíč končí. Jaká byla? V barvě zelené, v duchu plná mládí, v divadelních výsledcích různorodá a šťavnatá a v atmosféře snad příjemná. Začala v dusném slunečném počasí, které vystřídal ochlazení, ale doufám, že dnes budete odjíždět když ne se sluníčkem, tak alespoň se „sluncem v duši“.

Obrovská věc je i zjištění, že divadlo, přátelé, skutečně přežilo rok 2000. A abych zakončil tak, jak jsme začali - „nevykopávejte zakopanou válečnou sekuru! A za rok nashledanou. HOWGHI!“

Jarda Dejl

VÝSLEDKOVÁ LISTINA IX. DIVADELNÍ TŘEBÍČE 2000

Na návrh ředitele přehlídky se uděluje speciální cena k životnímu jubileu **Krásné Srně** alias **Mirce Císařové**

Na návrh odborné poroty byla udělena tato čestná uznání:

Ireně Vrtělové za roli Consuely a další role ve hře Jiřího Suchého a Ferdinanda Havlíka Elektrická puma
Vratislavu Lukešovi za roli Timura Velikého ve hře Josefa Kainara a Ivana Němečka Perly Hodži Nasredina
Jaroslavě Chánové za roli Gvendoliny ve hře Oscara Wilda Jak je důležité mít Filipa
Jaroslavě Mat'ákové za roli Kristy ve hře Augusta Strindberga O svatém Jáně, hledej sobě vránu (Slečna Julie)
Petru Jarošovi za roli Starosty Filipa Dubského ve hře Ladislava Stroupežnického Naši furianti
Vladimíru Voldřichovi za roli Ševce Josefa Habršperka ve hře Ladislava Stroupežnického Naši furianti
Jiřímu Poláškovu za scénografii ke hře Jiřího Suchého a Ferdinanda Havlíka Elektrická puma
Jaromíru Hruškovi za režii hry Ladislava Stroupežnického Naši furianti

Na návrh odborné poroty byly uděleny tyto ceny:

Terezii Palkové za roli Niobé ve hře Daniely Fischerové Náhlé neštěstí
Vratislavu Hadrabovi za roli Joba ve hře Daniely Fischerové Náhlé neštěstí
Zdeňku Hillbertovi za roli Hodži Nasredina ve hře Josefa Kainara a Ivana Němečka Perly Hodži Nasredina
René Vápeníkovi za roli Algernona Moncrieffa ve hře Oscara Wilda Jak je důležité mít Filipa
Rudolfu Faltejskovi za roli Silvestra Bocaccia ve hře Aldo Nicolaje Podzimní koncert (Tři na lavičce)
Divadelní společnosti Rohlík ideální šipkař Teplice za autorský přínos při tvorbě inscenace hry Váš nás nezajímá!
Divadlu Luna Stochov za tvůrčí dramaturgické směřování (J.A. Pitínský: Pokojíček)
Kateřině Baranowské za scénografii hry Augusta Strindberga O svatém Jáně, hledej sobě vránu (Slečna Julie)
Miroslavu Pokornému za režii a scénografii inscenace hry Daniely Fischerové Náhlé neštěstí
Senior klubu Divadla Jesličky Hradec Králové za inscenaci hry Aldo Nicolaje Podzimní koncert (Tři na lavičce)
Ořečovskému divadlu Ořechov u Brna za inscenaci hry J.K. Tyla Strakonický dudák
Divadlu AHA! Lysá nad Labem za inscenaci hry Daniely Fischerové Náhlé neštěstí

Odborná porota doporučuje programové radě 70. Jiráskova Hronova 2000 k výběru tyto 3 inscenace v tomto pořadí:

1. Senior klub Divadla Jesličky Hradec Králové s inscenací hry Aldo Nicolaje Podzimní koncert (Tři na lavičce)
2. místo porota neobsadila
- 3.-4. Rádobydivadlo Klapý s inscenací hry Augusta Strindberga O svatém Jáně, hledej sobě vránu (Slečna Julie)
- 3.-4. Divadelní společnost D 111 České Budějovice s inscenací hry Ladislava Stroupežnického Naši furianti

Odborná porota nominuje k přímému postupu na 70. Jiráskův Hronov 2000:

Divadlo AHA! Lysá nad Labem s inscenací hry Daniely Fischerové Náhlé neštěstí
Ořečovské divadlo Ořechov u Brna s inscenací hry J.K. Tyla Strakonický dudák